

thi det Fiskeri, som det her foreslaaes skulde være tilladt for Fremtiden, er nu ikke tilladt. Der er ikke Tale om ved Lovforslaget at indføre en ny Indskrænkning, men Taleren er om ved Endringsforslaget at hæve en saadan, som hidtil har bestaaet. Alt hvad man derfor har anført om, at fattige Folk vil berøves Livsopholdet og derved gaae over paa Fattigvæsenet, forholdes sig ikke saaledes; thi i Henhold til Loven af 29de Decbr. 1857 har dette Fiskeri ikke været tilladt. Den ærede Taler (Bonne) har rigtignok gjort det overordentligt uskyldigt; han sagde nemlig, at det nu var tilladt, naar man satte Sanghysteren paa en Stang, og det kunde da ikke gjøre Noget, at man istedetfor satte den paa en Line, det maatte jo dog være ligegyldigt; men jeg maa fremhæve, at det i Virkeligheden gjør en overordentlig stor Forskjel; thi naar dette Fiskeri er indskrænket til at drives, naar Sanghysteren sættes paa en Stang, kan det kun drives paa Bænde, som ere meget grundede, hvorimod det, naar en Line bruges, kan drives paa de dybeste Bænde. Netop dette er Grunden til, at man saa bestemt modsætter sig Anvendelsen af dette Redskab, idet man derved kommer til ganske andre Bænde, ligesom det ogsaa formenes, at Unglen derved vil blive forstyrret og ødelagt. Forslaget har gjort sig saa ringe, som det vel kunde; det har indskrænket sig til en mindre Strækning; men jeg tvivler ikke om, at naar det først var indrømmet, at dette Fiskeri kunde finde Sted paa denne Strækning, vilde man meget snart blive bestormet med Andragender om Tilladelse til at drive det i et ganske andet Omfang. Jeg maa saaledes modsætte mig det under Nr. 2 stillede Endringsforslag. Det Samme gjælder med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 3 og 4, der danne en Heelhed. Man har villet gjøre gjældende, at Ungen kunde komme til denne Sø, og at det i Virkeligheden ingen Forandring gjorde, om man vedtog dem eller ikke, idet, som sagt, Ungen kunde

komme til Søen uden at gaae over Lodseiernes Grund; men den ærede Rigsdagsmand (Schulin), der førte Ordet for disse tvende Endringsforslag, har dog selv bemærket, at om Vinterdage kunne alle Mennesker komme til den; jeg skal dertil sige, at selv om Veivæsenet maatte formene Vedkommende at lægge Bædene op til Chauséen — det er imidlertid paa ingen Maade en afgjort Sag, at det vil skee, det vil beroe paa nærmere Undersøgelse, og Alt, hvormed Administrationen kan tjene Folk, uden at skabe sig selv, det gjør den med den største Fornødsel — saa var der Intet iveien for, at de Paagjældende vadede eller svømmede, om det saa skulde være, ud til deres Bæde. Fiskeriet drives nu af Alle, uden at Lodseierne see sig istand til at forhindre det, og hvorfor skulde det være umuligt, at noget Rignende stete i Fremtiden? Hertil kommer, at der er stor Forskjel paa, om Lodsejerne eller Alle og Enhver have denne Ret; naar en enkelt Lodseier har en Gangsti ned til Søen, kunne Alle arrangere sig med ham. Man har nu vel søgt at gjøre Forslaget mildere derved, at der er tilføjet en Bestemmelse om, at der kan gives Bevilling; men skulle vi da her indføre nye Bevillingsfager, skulle vi her give en ny Art Bevillinger? Jeg forklarer de ærede Medlemmer af Thinget, at der ikke er Noget, som er ubehageligere — thi selv med den bedste Villie, selv med den bedste Fliid, man viser, kan der dog opstaae Vilkaarlighed — end Udøvelsen af Bevillingsmyndigheden, og naar denne, som her, lægges i en underordnet Persons Haand, troer jeg, at den kan give Anledning til ikke saa liden Mislighed; jeg gjentager derfor, lad os her ikke komme ind paa nye Bevillingsfager. — Endnu er der en Omstændighed, som jeg skal tillade mig stærkt at fremhæve. Den ærede Taler (Schulin) meente, at det var en afgjort Sag, at naar Bændet i denne Sø blev ferst, kunde Lodseierne tilegne sig dette Bænd.